

# Listów pożółkłych biel – Stan Borys

Już nic nie zostało mi  
Prócz nocy i listów twych  
Gdy zbudzić chce dawny mit  
Od lat tam powracam poprzez cień i pył  
Te listy przetrwały tak  
Jak światło umarłych gwiazd  
Choć ty już odeszłaś  
Ich biel przypomina utracone dni  
Twych listów pożółkła biel  
W mych dłoniach zapala się  
Gdy noc mi odbiera sen  
Do Ciebie znów one prowadzą mnie  
Twych listów pożółkła biel  
W mych dłoniach ocalić chcę  
Gdy noc żal otwiera  
Ich biel koi mnie jak zimą pierwszy śnieg  
I wiem, gdy noc skończy się  
A dzień będzie pustym dniem  
Otworzę twój stary list  
Tam na mnie znów czekasz ty  
Już nic nie zostało mi  
Prócz nocy i listów twych  
Już znam każde słowo  
Nie powtórzy więcej tego nikt  
Już więcej nikt, już więcej nikt



Słowa: brak danych  
Muzyka: brak danych